

Krigsoprustning i optakten til NATO-topmøde

Mandag, 1. september 2014 – Præsident Obama og den britiske premierminister David Cameron har planer om at tage til NATO-topmødet (Obama stopper op i Estland på vejen, utvivlsomt et budskab i sig selv) og kræve, at NATO-medlemmer hæver deres forsvarsudgifter til mindst 2 % af BNP.

»Det hvide Hus sagde, at militærudgifter havde »topprioritet«, rapporterer briternes The Telegraph. »Men diplomater mener, at anmodningen vil blive afvist af lande, som klager over, at de stadig er i færd med at komme sig over recessionen og nægter at blive krævet til ansvar for et 'tilfældigt' udgiftsmål.«

The Telegraph citerer også tidl. chef for Royal Navy, Lord West, og den tidl. hærchef, Lord Dunnatt, som advarer om, at andre NATO-medlemmer må påtage sig mere af forsvarsbyrden, eller tage følgerne.

General Sir Richard Shirreff, tidl. vicekommandør for NATO, kom med sit eget udbrud i The Independant og hævdede, at Putins »eventyrpolitik« er farligere end den Kolde Krig,

»for vi er tilbage i 1930'erne: demilitariserede vestlige demokratier og svage ledere, for hvem risikoen for krig var bogstavelig talt utrolig, og som stod over for en aggressor, som ikke tøvede med at ændre grænser med magt. NATO står ved en skillevej, og vore politiske ledere må leve op til udfordringen.« Han skriver, at »NATO må ændre fokus til fælles forsvar, det fundament, som NATO er bygget op omkring«, dvs. artikel 5, iflg. hvilken »et angreb på én er et angreb på alle«, og »frem for alt, så betyder det, at alle NATO-medlemmer må øge deres forsvarsudgifter.«

Idet de citerer en artikel i Tysklands Der Spiegel,

rapporterer ITAR-Tass, at Polen og de Baltiske Stater, med tilslutning fra Canada, promoverer en opsigelse af Den grundlæggende Akt mellem NATO og Rusland af 1997.

»Dette skridt vil gøre det muligt at øge troppetallet, som NATO kan udstationere på de tidligere Østbloklandes territorium«,

siger de. Iflg. artiklen i Der Spiegel er den tyske regering imod dette, men oplever, at dens position svækkes.

»Det bliver vanskeligere med hver militære bevægelse, russerne udfører, at håndhæve den tyske position«, sagde en tysk diplomat.

Fra LaRouche-bevægelsen 2. september 2014: Udfordring på Labor Day: At skabe et nyt system af nationer

Under en diskussion på Labor Day med LaRouche-bevægelsens Politiske Aktionskomites nationale politiske komite, reflekterede Lyndon LaRouche over menneskets natur og den mission, som han og hans organisation har vedtaget og har forpligtet sig til at præstere.

LaRouche erklærede, at den største krise nu er i færd med at ramme os. Fremstødet for krig med Rusland har nu nået et feberhedt kulminationspunkt forud for det planlagte NATO-

topmøde i Wales senere på ugen. Vi befinder os på randen af en stor krise, som kunne resultere i en termonuklear krig.

LaRouche understregede, at polakkerne i særdeleshed opfører sig som de britiske horer, de er i denne krigskampagne. Det polske aristokrati er berygtet for dets villighed til at prostituere sig for Det britiske Imperium. De er en flok degenererede sjovere. De er en dårlig, polsk vittighed.

Han vendte sig dernæst mod en definition af vores mission konfronteret med en sådan krise og erklærede, at vi har et specifikt problem. Vi er på enestående vis bevidste om, at vi kontrollerer en præstation, som vi behøver for menneskeheden. Hvad er vores organisation til for? Vi har Sydamerika. Vi har fremragende bånd til Afrika, Kina, Indien, Rusland. Hvordan bringer vi folk fra disse nationer sammen om at forstå, hvordan det nye system, de har lanceret, bør organiseres?

Kina er den førende instans for dette. De har skabt en ny måde at tænke på. Vi må integrere os som hver enkelt nation i et system af nationer. Vi må organisere denne planet. Det, som Egypten, Rusland og Sydamerika gør, er fremragende. Hvordan definerer vi det fælles mål, som bringer alle disse ting sammen?

Svaret er helium-3. Vi må bringe det under kontrol for at skabe et nyt system, som ikke længere domineres af Det britiske Imperium.

Han erklærede over for den Politiske Komite, at Vi, her, vi må sikre, at vi præsenterer en gavnlig og nødvendig løsning på processen med at bringe denne nye forsamling af nationer sammen.

Vi må få USA til at sige, at dette er vores mission.

Faren består i tendensen til at satse på svindelnumre.

I stedet må vi tænke på, hvordan nationerne kan tænke i fællesskab for at skabe et nyt system på denne planet. Det er vores primære mission.

Forhindringen er selvtilfredshed. Selvtilfredshed gør folk dumme. Problemet er, at folk har besluttet at blive totalt dumme.

De vil ikke anstrenge sig for at gøre noget for at løse

problemet.

De er uforanderlige fiaskoer. Vi må gøre os fri af mennesker, som formørker vores himmel på denne måde, som narrer os, får os i fælden med at forsøge at influere nogen.

Kinas måneprogram går udover, hvad nogen på denne planet nogensinde har oplevet.

LaRouche insisterede: Vi må være forpligtet over for menneskeheden. Vi har fremtiden i vore hænder. Det kan jeg sige til alle tvivlere. Vi må simpelt hen gøre det. Jeg er sikker i min sag. Vi vil gøre det. Vi vil forandre den måde, menneskeheden ser Solsystemet på. Det er min mission. Og det er, hvad der vil ske.

Vores mission er ikke en »ting«. Vores mission er at inspirere til det, vi ser i Sydamerika, Indien osv. Disse nationer er vores ansvar, ikke udelukkende vores ansvar, men vores ansvar over for dem reflekterer vores hengivenhed over for menneskeheden.

Kreativitet – skabevne – per se er essensen af menneskelig eksistens. Vi er skabere i Keplers forstand. Sådan er det! Det er vores rolle, vores mission, essensen af vores mission.

Prometheus-mennesket er det sande menneskelige væsen. Idéen om Prometheus-mennesket dør aldrig. Vi må indfange denne essens af storhed i os selv.

Schiller Instituttets Ugeavis

36 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Cameron kræver 'iranske sanktioner' mod Rusland

31. august 2014 – Ifølge kilder, rapporteret af Reuters og Bloomberg News den 31. august, promoverede den britiske premierminister David Cameron, på EU-mødet for stats- og regeringsoverhoveder den 30. august, meget energisk en udvisning af alle russiske banker fra SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication).

Andre EU-lederes reaktion på Camerons seneste maniske forslag om at angribe Rusland kendes ikke, og der vil formentlig ikke blive annonceret nogen handling i begyndelsen af denne uge. Ved at promovere det, der kendes som »den iranske sanktion«, baseret på rapporter om »russiske invasion af Ukraine«, som blev aflivet af OSCE-observatører på disse landes grænser, kræver Cameron det, som britiske, imperium-finanskredse har refereret til som »finansiel krigsførelses atombombe.«

Bloomberg citerede et finansselskab i Moskva, som kaldte dette »en betydelige optrapning af de finansielle sanktioner«, og en optrapning, som med sikkerhed ville blive fulgt op af stærke, russiske modforholdsregler imod europæiske økonomier.

SWIFT er en global aftale om finansiel kommunikation, som håndterer flere end 20 mio. interbank-meddelelser om dagen over hele verden, som muliggør bankoverførsler af midler eller aktiver. Udvisning af SWIFT ville ikke blokere for Ruslands betydningsfulde handelsaftaler, og eftersom de lande, med hvilke Rusland laver sådanne aftaler, er stærkt forpligtet over for dem, er et sandsynligt resultat, at Kinas eget interbank-overførselssystem ville spredes til at omfatte Rusland.

Draghis ECB vil antage stor gribberolle for europæiske bankers dårlige gæld

31. august 2014 – Den europæiske Centralbank (ECB) vil efter al sandsynlighed, på sit møde den 4. september, annoncere i det mindste en køreplan for »kvantitative lempelser« (QE), med trykning af euro for at opkøbe giftig, privat og statslig gæld med Federal Reserve, Bank of England og Bank of Japan som model. Federal Reserves 4 billion dollar store opkøb siden 2010 har skabt skummende obligationsbobler ud af selv subprime ejendomsgældspapirer, inkl. dem, som er udstedt af nogle få europæiske storbanker. Men det, at ECB har været forhindret i QE, har muliggjort den virkelige situation at vokse frem: Europæiske storbanker har mere end 2 billioner euro (henved 3 billioner dollars) i ubetalelig gæld stående på deres regnskaber som »aktiver«.

Med hele EU-økonomien, som er i færd med at falde ned i en »recession« for tredje gang på seks år, og deflation, som rammer Italien, Spanien og andre økonomier, er ECB nu rede til at ignorere europæiske forfatninger. Det har givet kontrakter til to investeringsbanker om at skabe ABS (asset-backed securities, værdipapirer med sikkerhed i underliggende aktivpuljer) primært fra gæld fra ejendomsmarkedet, som ECB kan opkøbe. Frankrigs Manuel Valls, atter premierminister, sagde den 31. august, at en desperat Francois Hollande vil kræve QE fra Draghi, når de mødes 1. september.

Mængden af dårlige lån, som Europas zombie-banker forsøger at sælge, beløber sig nu til 1,72 billioner dollars, iflg. data indsamlet af Bloomberg

Disse banker forsøger at aflæsse mere og mere dårlig gæld, især gæld på ejendomsmarkedet (i det væsentlige tvangsauktioner) efterhånden, som deres tilstand forværres.

Zombierne bortrangerer, under anførsel af Barclays, Unicredit og Credit Suisse, flere handler, dårlige lån og ødelagte investeringer over til enheder, som skal sælges eller nedgøres. Sådanne dårlige aktiver til salg er steget med 65 % siden slutningen af 2013. Artiklen bemærker, idet den giver en idé om giftens virkelige omfang, at Barclays kommer disse dårlige lån i en nedgearings-enhed, og denne enhed indeholder nu nominelle værdier for 777 mia. dollars!

Der er hidtil i 2014 kun blevet solgt for 40 mia. dollars af zombie-bankgæld. Store hedgefond-»gribbe« er i marken, anført af CarVal (afdeling af Cargill), Lone Star og Cerberus. Som tilfældet med Argentina og Elliot Associates har vist, kan sådanne fonde potentielt forvandle sådanne handler – som i overvældende grad omfatter ejendoms-markedet – til et helvede for de oprindelige låntagere. De forventer profitater »i cifrene 13 – 19« på dem.

ECB vil, gennem at gå ind i QE med denne tilstand af bankaktiver i Europa (ligesom de amerikanske bankers tilstand af lignede aktiver i 2010), blive den »store grib«, som muliggør de andres profit.

Russisk udenrigsminister:

'Latinamerika bliver en af grundpillerne i den nye, økonomiske verdensorden'

29. august 2014 –

»Latinamerika bliver en af grundpillerne i den nye, økonomiske verdensorden«,

sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i et interview til Russia Today, publiceret den 27. august.

Som en refleksion af den hurtighed, hvormed BRIKS-udviklingsparadigmet går frem, og Latinamerikas rolle i denne udvikling, understregede Lavrov, at Rusland samarbejder med alle de latinamerikanske lande, men især med Brasilien, Argentina, Cuba, Chile, Peru og Venezuela. Latinamerika er et levende område, sagde han, som bevæger sig i retning af en multipolar verden.

Lavrov refererede til den russiske præsident Vladimir Putins »historiske« rundrejse til Brasilien, Argentina og Cuba på det tidspunkt, da BRIKS-topmødet fandt sted midt i juli måned, hans deltagelse i selve topmødet, og hans møder med tolv latinamerikanske ledere. Som en del af Putins »brede program«, understregede Lavrov, drøftede han afgørende vigtige spørgsmål som energi, transport, forsvar, rumfart og sværindustri, »områder, der er af stor interesse for alle.«

Se på alle de forskellige, regionale organisationer, som eksisterer i området, påpegede udenrigsministeren, som alle sammen er involveret i økonomiske integrationsprocesser.

»Der er ikke et land, som ikke, på den ene eller anden måde,

er tilsluttet mindst en integrationsorganisation, og«, understregede han, »vi har relationer med hver eneste af disse alliancer, og, uden undtagelse, med alle Latinamerikas lande.«

Fra nu af, understregede Lavrov, vil både Rusland og dets latinamerikanske partnere mødes på officielt grundlag langt hyppigere, og han mindede om, at Rusland havde indgået mellemstatslige handels- og samarbejdskommissioner men mange af disse nationer.

Chilensk udenrigsminister: Vi behøver et nyt globalt finanssystem, som reflekterer den nye virkelighed med BRIKS

30. august 2014 – På tærsklen til sit besøg i Argentina som leder af en stor delegation af regeringsministre, guvernører og borgmestre, fortalte Chiles udenrigsminister Heraldo Munoz den argentinske avis Pagina 12, at det nu er nødvendigt at

»gå frem i retning af et globalt finanssystem, som reflekterer den nye virkelighed«
i verden.

I øjeblikket, sagde han, opererer verden stadig på basis af et system, som blev bygget umiddelbart efter Anden Verdenskrig,

og det er tydeligt, at det ikke kan håndtere de udfordringer, som konfronterer menneskeheden. Derfor er det, sagde han,

»at vi på det seneste har set en kraftfuld fremvækst af initiativer såsom BRIKS-udviklingsbanken.«

Han undsagde »tomrummet i det globale lederskab«, som, sagde han, har gjort verden langt mere »uforudseelig«, end den var for 20 år siden.

Munoz ankom til Argentina for at deltage i det VI. bi-nationale, argentinsk-chilenske ministermøde, mens parlamentarikere og guvernører mødtes med deres argentinske modparter til det IV. møde mellem argentinsk-chilenske guvernører og borgmestre fra den fælles grænse, og det XVIII. argentinsk-chilenske fællesparlamentariske kommissionsmøde.

I sit interview med Pagina 12, publiceret den 29. august, gav Munez også udtryk for Chiles solidaritet med Argentina i sidstnævntes kamp mod spekulative gribbefonde og sagde, at dette er

»et spørgsmål af enorm betydning for os. Vi kan ikke tillade spekulative agenter at bringe aftaler mellem kreditorer og debitorer i fare.«

Præsident Michelle Bachelet, som tiltrådte embedet i marts måned i år, har sat som mål en forbedring af relationerne med Argentina og andre latinamerikanske regeringer, som i vid udstrækning blev ignoreret af Sebastian Pineras foregående, højreorienterede regering. Munoz, så vel som de argentinske værter, understregede, at de to nationer har en »strategisk alliance« og ønsker at samarbejde inden for et antal områder for at styrke deres fysisk-økonomiske integration, især langs den lange grænse, som de deler.

To store infrastrukturprojekter var højt placeret på dagsordenen for drøftelser på møderne den 29. august: den bi-oceaniske tunnel Agua Negra gennem Chiles Coquimbo-region og den vestargentinske provins San Juan; og den bi-oceaniske

korridor Aconcagua, som inkluderer færdiggørelsen af en jernbane over Andersbjergene. Sidstnævnte projekt ville, sagde den argentinske regeringsstabschef Jorge Capitanich, hjælpe med at forstærke de »fysiske forbindelsesmuligheder« mellem de to nationer.

Foto: Heraldo Munoz

Fra LaRouche-bevægelsen 1. september 2014: Polakkerne presser Tyskland. Og hvad så?

31. august 2014 – I en artikel dateret 27. august, sektionen for »Østlige tilgange« af deres webside, rapporterer *London Economist*, at den polske regering lægger pres på Tyskland for at blive mere fjendtlig over for Rusland. De rapporterer at, i en artikel i avisen *Rzeczpospolita*, anklagede Roma Kuzniar, en udenrigspolitisk rådgiver til den polske præsident Bronislaw Komorowski, Tyskland for eftergivenhed.

»Og hvad så?« svarede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche. »Bare endnu en dum polak!«

Kuzniar skrev, at »Putin paralyserer deres handlefrihed på samme måde, som en slange i ørkenen paralyserer en kanin«, og »Vi må acceptere, at pga. Berlins særlige relation med Rusland, kan vi ikke regne med Tyskland i spørgsmål om regional sikkerhed.« *The Economist* lægger selv yderligere pres

i samme stil.

»Hvorfor holder de ikke deres penisser inde i deres bukser?« spurgte LaRouche. »Så ville de ikke have dette problem. Det er det eneste svar, man kan give.«

På EU-topmødet i lørdags, den 30. august, valgtes for første gang en leder fra de tidligere Warszawapagt-lande som præsident for EU-Rådet: Den polske premierminister Donald Tusk. »Og hvad så?«, spurgte LaRouche igen. Den dags *London Daily Telegraph* skrev, »David Cameron scorer EU-sejr, da polsk allieret udnævnes til ny europæisk præsident.« Cameron og Tusk stod imidlertid ikke altid hinanden så nær. I et hyklerisk angreb på EU for »sociale ydelsers-turisme« tidligere på året nævnte Cameron et tal på 55 mio. pund om året, som britiske skatteydere betaler for at underholde børn af immigranter i deres hjemland, de fleste af dem polske. Tusk fordømte ham rasende på det tidspunkt.

Samme EU-topmøde den 30. august gav EU-bureaukratiet opgaven at komme frem til en ny pakke af sanktioner imod Rusland inden for en uge. Nogle af deres ledere siger, at Rusland nu har en uge til at ændre sin politik, før NATO-topmødet den 4.-5. september i Wales. »EU-embedsfolk synes at mene, at disse forholdsregler vil efterlade Rusland så isoleret fra de globale markeder, and der muligvis ikke vil være andre alternativer tilbage for dem end at kapitulere til en politisk løsning«, rapporterede *Deutsche Welle*.

Ja, sandelig! Putin må nok hellere reservere fjernsynstid nu, til sin kapitulation. »Rusland vil ikke ændre sin politik«, sagde LaRouche.

Deutsche Welle har et EU-dokument på den næste fase af sanktionerne, som vil tilføje mange flere navne på listen af bandlyste russiske individer, og som også kunne bandlyse russiske banker og energi- og forsvarsselskaber fra EU-aktiebørser.

»Det er en stor fordel for Rusland«, sagde LaRouche. »Og ved I, hvilken effekt, det vil få på de vesteuropæiske nationer? Det vil lægge dem øde.«

På tapetet til NATO-topmødet den 4.-5. september er også »en ny, fælles udrykningsstyrke på mindst 10.000 mand til at forstærke NATO's styrke som svar på russisk aggression i Ukraine«, rapporterede *Londons Financial Times* den 28. august. »Styrken vil inkorporere enheder fra flyvevåben og flåde, så vel som landtropper, og vil blive anført af britiske kommandører, med andre lande, som bidrager med en række specialtropper og enheder. De involverede lande omfatter i øjeblikket Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland. Canada har også givet udtryk for, at de er interesserede i at deltage.«

»Børnekorstoget«, sagde LaRouche.

Den californiske, demokratiske senior-senator Dianne Feinstein talte til *Meet the Press* i dag, hvor hun sagde, »Jeg mener, der bør være direkte diskussioner med Vladimir Putin. Jeg mener, at han er den enestående personlighed i Rusland. Rusland er et enormt land. Ukraine er et stort land. Krim er væk. Jeg mener, at man bør tage skridt til at sende folk til at tale med ham; at få vores udenrigsminister til at tale personligt med ham. Jeg mener, at det her er dybt personligt for ham. Det mener jeg virkelig. Jeg mener, at det er ham selv, der træffer beslutningerne. Og han nyder meget stor gunst i sit land.«

Feinstein fortsatte, »Folk siger, 'jamen bare vent til sanktioneerne bider og økonomien ryger ned'. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at hvis russerne følger ham, og hidtil har de fulgt ham, så er russerne meget modige og har mange års lidelser bag sig, og de vil være seje nok til at udholde enhver økonomisk vanskelighed«.

»Hun har ret«, sagde LaRouche.

Samtidig, i en scene, der giver en levende erindring om Cape Canaveral i 1960'erne, samledes tusinder af argentinerne spontant her til morgen ved Bariloche-lufthavnen for at fejre luftudskibningen af deres indfødte ARSAT-1kommunikationssatellit til Fransk Guyana, hvor den opsendes i kredsløb i oktober måned. Præsident Cristina Fernandez de Kirchner tweetede, at satellitten viser »kapaciteten til at skabe teknologi som et resultat af statens investering og højt kvalificerede, menneskelige ressourcer.« Kun otte lande i verden kan bygge så komplicerede satellitter, sagde hun.

»Tag lige og se på verdenssituationen et øjeblik«, sagde LaRouche her til eftermiddag. »Hvad har vi? Vi har en flok fjollede fascister fra visse dele af Europa, især fra den forkerte del, så at sige. De er dumme mennesker; de opfører sig dumt; de kræver dumme ting, og jeg mener, at vi stille og roligt skal viske dem af tavlen. Det, der kommer fra de polske kryb, for eksempel, er ting, som vi ikke har noget at gøre med at spille vores tid på. Disse fyre er svindlere, de er bedragere, de er løgnere, de er snydepelse. De duer ikke! Så glem dem! Spil ikke tiden på dem. Samtidig har vi meget værdifulde folk i Europa, inden for forskellige kategorier; de er meget vigtige.

»Men nu har vi de virkelige problemer med fejltagelser, tåbeligheder og fejl i andre dele af Europa, og andre dele af verden. Vi har en vidunderlig verden ud fra BRIKS-standpunktet, en vidunderlig verden. Det, der er sket mht. Afrika; vidunderligt! Det, der er sket i Kina: vidunderligt! Det, der er sket i Indien: vidunderligt! De er vidunderlige, fordi de i deres natur er vidunderlige; de er måske ikke helt nået frem til modenhed, men de er vidunderlige ting. Alt, hvad vi gør, bør være orienteret mod denne intention. Det skal vi direkte understrege.«